

Miotły na miotłę

Jak najszybsze wyeliminowanie konkurencji przynosi efekty w każdej dziedzinie. Podobnie sprawa przedstawia się w ochronie zbóż ozimych przed chwastami. Jak najwcześniej, to znaczy jesienią. Najlepiej eliminować równocześnie miotłę zbożową łącznie z występującymi chwastami dwuliściennymi. Zakres herbicydów zalecanych w tym celu i w tym terminie jest dość duży. Zapoznajmy się z nim.

Bezpośrednio po siewie poza jęczmie-niem możemy zastosować Racer 250 EC w pszenicy w dawce 1,0–2,0 l/ha i w pozostałych zbożach w dawce 1,0–1,5 l/ha, na stanowiska z makami, chwastami rumianowatymi i samosiewami rzepaku. Pozostałe herbicydy zalecane po siewie należą do uniwersalnych, ponieważ mogą być stosowane także nalistnie. Pierwsza grupa to zawierające chlorotoluron (Lentipur Flo 500 SC, Opal 500 SC, Tolurex 500 SC) zalecane są we wszystkich zbożach poza jęczmieniem. Te same herbicydy można stosować od 3 liści zbóż do końca wegetacji jesiennej. Najczęściej w obu terminach są zalecane w dawce 2,0 l/ha, czasami jest ona podnoszona do 3,0 l/ha. Skutecznie niszczą chabry, gwiazdnicę, jasnotę różową, rdest ptasi, rumianki i tobołki. Podobnie preparaty zawierające chlorosulfuron (Agrosulfuron 75 WG, Glean 75 WG, Maczuga 75 WG) poza jęczmieniem są zalecane w tych samych terminach zawsze w dawce 20–25 g/ha. Preparat Maczuga 75 WG nie posiada rejestracji w pszenżycie. Skutecznie niszczą jasnoty, gwiazdnicę, kapustowate łącznie z samosiewami rzepaku, maki, chwasty rumianowate i przytulię. Trzecia grupa o takich samych terminach stosowania to herbicydy zawierające DFF i IPU (Cougar 600 SC, Legato Plus 600 SC, Pelikan Plus 550 SC, Quartz Super 550 SC) zalecane są do odchwaszczania wszystkich zbóż, formułacje „550 SC” w dawce 2,0–2,5 l/ha, a formy użytkowe „600 SC” w dawce 1,25–1,5 l/ha. Preparaty bardzo skuteczne pod warunkiem, że są stosowane na chwasty nie starsze niż 2 liście właściwe. Zwalczają efektywnie coraz częściej pojawiającego się bodziszka drobnego, ponadto chabry, fiołki, gwiazdnicę, jasnoty, kapustowate, chwasty rumianowate, przetaczniki, przytulię i rdesty. Do herbicydów „dwutermi-nowych” także należy zaliczyć Stomp 330

EC zawierający pendimetalinę i Maraton 375 SC uzupełniony o IPU. Oba preparaty można stosować we wszystkich zbożach do 3 dni po siewie oraz w fazie 1–4 liści. Są szczególnie skuteczne, gdy zabiegi wykonuje się na silnie uwilgotnionej glebie. Sama pendimetalina bardzo skutecznie niszczy takie gatunki, jak: gwiazdnica, jasnoty, kapustowate, przytulia, sporek i szarłat szorstki. Stosowana łącznie z IPU dodatkowo zwalcza chabry, fiołki, maki, przetacznik bluszczykowy, perski i polny, rdest kolankowy, powojowy i ptasi oraz chwasty rumianowate.

Pozostałe preparaty to herbicydy nalistne. Najwcześniej zaleca się Expert Met 56 WG we wszystkich zbożach ozimych w fazie 1–3 liści, głównie w celu zwalczania chwastów kapustowatych i rumianowatych. Jego dawka wynosi 0,35 kg/ha. Kolejny preparat, Legato 500 SC zalecany jest w fazie 2–3 liści, tylko w pszenicy ozimej w dawce 0,2–0,3 l/ha. Składnikiem aktywnym preparatu jest sam diflufenikan (DFF) będący komponentem wielu innych herbicydów. Także od 2 liści, ale do końca krzewienia wszystkich zbóż ozimych w dawce 0,5–0,75 l/ha jest zalecany Carat 350 SC. Środek ten jest przeznaczony głównie do zwalczania takich gatunków, jak: bodziszek, fiołek, gwiazdnica, jasnoty, kapustowate, maki, przetaczniki, przytulia oraz chwasty rumianowate. Huzar 05 WG otwiera listę herbicydów sulfonilomocznikowych. Preparat ten poza jęczmieniem jest zalecany we wszystkich zbożach ozimych w dawce 0,15 do 0,2 kg/ha. Należy do grupy preparatów o najszerszym zakresie zwalczanych chwastów – niszczy około 40 gatunków. Kolejne dwa sulfonilomoczniki są zalecane od 3 liści do końca wegetacji również we wszystkich zbożach poza jęczmieniem. Należy do nich Atlantis 04 WG zalecany w pszenicy i pszenżycie w dawce

0,15–0,4 kg/ha. W życie dawka jest obniżona do 0,15 kg/ha, tym samym zakres zwalczanych chwastów w tej uprawie jest nieco mniejszy niż w pozostałych zbożach. Zabiegi zaleca się wykonywać łącznie z adiuwantami Actirob 842 EC lub Olbras 88 EC. Alister 162 OD jest, można powiedzieć, znacznie ulepszoną formą poprzedniego preparatu. Po pierwsze w składzie posiada dodatkowo DFF, czyli wykazuje skuteczność chwastobójczą w stosunku do większej liczby chwastów. Ponadto jest produkowany w nowej formie użytkowej OD. Oznacza to, że preparat jest lepiej przyswajalny i nie wymaga dodatkowego stosowania z adiuwantami (posiada je w składzie). Zalecany jest w dawce 0,85–1,0 l/ha. Spośród tych dwóch herbicydów Atlantis 04 WG jest bardziej ukierunkowany na zwalczanie chwastów jednoliściennych. Ostatni z sulfonilomoczników Chisel 75 WG w terminie jesiennym posiada rejestrację do stosowania we wszystkich zbożach poza żytem. W pszenicy i pszenżycie jest zalecany szczególnie na plantacjach wcześniej sianych. Stosuje się go w dawce 60 g/ha łącznie z adiuwantami Atpolan 80 EC lub Trend 90 EC. Do gatunków wrażliwych należą: fiołek, gorczyca, gwiazdnica, jasnoty, jaskry, komosa, maki, niezapominajka, przytulia, poziewnik, rdesty, rzodkiew, samosiewy rzepaku, starzec, tasznik, tobołki i chwasty rumianowate.

Ostatnim jesiennym herbicydem jest czyste IPU, zarejestrowane pojedynczo w kilkunastu herbicydach (np. Agroturon 500 SC, Isoguard 500 SC, Protugan 500 SC i in.), ale powoli już wycofywane z rynku. Preparaty te zalecane są we wszystkich zbożach w dawce 2,0–3,0 l/ha (inne formułacje w innych dawkach) niszcząc pewną grupę chwastów dwuliściennych, ale przede wszystkim są stosowane w celu zwalczania miotły zbożowej. Wszystkie powyżej omówione herbicydy oprócz wymienionych wrażliwych chwastów dwuliściennych skutecznie zwalczają miotłę zbożową. Same chwasty dwuliścienne w terminie jesiennym możemy zwalczać za pomocą wielu herbicydów zawierających substancje aktywne z grupy regulatorów wzrostu. Stosując je należy koniecznie uwzględnić panującą temperaturę.

inż. Adam Paradowski
Instytut Ochrony Roślin
Poznań